

VIII.

На небето, казвать, дружке,
Тамъ в' затѣнень нѣкой край,
За човѣшки мѣки, радость,
Ужъ имало адъ и рай.

Но тукъ долу на земята
Стига нѣкой тебъ да знай,
Твойто сѣрдце, драга дружке,
Не трѣбва му адъ ни рай.
